

Sygn. akt IV U 1586/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: stażysta Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 sierpnia 2013 roku nr (...)

w sprawie S. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się S. O. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2013 roku na okres jednego roku.

Sygn. akt IVU 1586/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 marca 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 26 sierpnia 2013 r. odmówił S. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 02.08.2013 r. został uznany za zdolnego do pracy.

S. O. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie podniósł, iż stan zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz pogorszeniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. O. urodzony w dniu (...), z wykształceniem zawodowym o specjalności ślusarz, pracował jako ślusarz, zbrojarz, monter konstrukcji stalowych. Odwołujący od 28.05.2012 r. do 30.06.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 13.06.2013 r. złożył ponowny wniosek o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u S. O. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii i kardiologii.

Biegli sądowi w zbiorczej opinii wydanej na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- zawroty głowy do dalszej diagnostyki,
- zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego z dyskopatią na poziomie L3-L4, L4-L5, L5-S1,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa lędźwiowego obecnie z objawami rwy kulszowej obustronnej większej po stronie prawej,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie C5-C6 z ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa,
- nadciśnienie tętnicze I/II stopnia PTNT.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegli uznali go za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 1 roku od 01.07.2013 r. Odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od 2010 r. nie pracuje, pobierał zasiłek chorobowy, a następnie świadczenia rehabilitacyjne, potem rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Obecnie stwierdza się znaczne zaburzenia równowagi z padaniem do tyłu, ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej obustronnej. Stwierdzone zawroty głowy wymagają dalszej diagnostyki, stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy. Zawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa odcinka lędźwiowego powodują obecnie bóle korzeniowe w kończynach dolnych i stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej i czyni go to długotrwale niezdolnym do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Nadciśnienie tętnicze pierwotne, łagodne bez udokumentowanych istotnych zmian narządowych nie powoduje niezdolności do pracy. W toku postępowania orzeczniczego przed organem rentowym odwołujący nie był badany przez lekarza konsultanta o specjalności neurologia, był natomiast badany przez lekarza konsultanta reumatologa, który z powodu zawrotów głowy i choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z obecnością objawów korzeniowych i ubytkowych uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy –k. 80 akt ZUS. Badanie przeprowadzone przez biegłego neurologa nie odbiega od badania konsultanta ZUS z zakresu reumatologii.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k.8-11 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska neurologa –k. 25-26 as/

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych i domagał się uzupełnienia opinii przez biegłego neurologa. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego neurologa celem ustosunkowania się do zarzutów organu rentowego. Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii uzupełniającej wskazując, że jeden z lekarzy wchodzących w skład komisji lekarskiej ZUS badającej odwołującego w dniu 02.08.2013 r. ma specjalność neurologia i z uwagi na jego wnioski wnosił o dopuszczenie innego biegłego o specjalności neurologia. sąd oddalił ten wniosek dowodowy uznając, że zmierza on jedynie do przewłoki postępowania.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych i jej uzupełnienie Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. O. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 26 sierpnia 2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinie biegłych lekarzy neurologa i kardiologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej oraz jej uzupełnienie przez biegłego neurologa stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż S. O. z uwagi na obecne schorzenia tj. zawroty głowy oraz zawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa odcinka lędźwiowego z bólami korzeniowymi w kończynach dolnych spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo na okres 1 roku od dnia 01.07.2013 r. i jednocześnie nie rokuje zdolności do przekwalifikowania zawodowego. Odwołujący utracił zdolność do pracy w wyuczonym i wykonywanych zawodach.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało

orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 26 sierpnia 2013 r. przyznając rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.07.2013 r. na okres 1 roku.